

881

Διαθήκη

φ. 466^Γ

/ 'Εβγαλμένο Φ [[495]] 504

/ [+ Εί]ς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18/
εἰς τὸ σπίτιν ὁποῦ κατοικεῖν τὴν / [σ]ήμερον ὁ κύρ Νικόλας Στρούβαλης λεγόμενος
καὶ Χαρχαλίας εὐρισκόμενος εἰς κλίνη κατὰκοίτος ἀσ / θενῆς δὲ τῷ σώματι ὑγιῆς
δὲ τῷ φρονήματι σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τῇ γλῶττα καθαρά τὰς ἀ / κοῦς
καὶ τὰς ἐτέρας τοῦ αἰσθήσεως μὰ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβῃ
ἀφνί / δια καὶ μένει ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα
τοῦ ποιήσω / τὴν μπαροῦσαν τοῦ διαθήκη καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃ πᾶσιν τοῖς ἐν
χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τε / τελειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν
καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, εἴτα λέγειν πὼς ἀφήνῃ ὁλωνῶν / τοῦ τῶν παιδιῶν
τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικήν του. "Ὅθεν λέγειν
πὼς ἔ / χειν ἓναν κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν Ἀθαλασία σύνμπλιο καὶ ἔχειν μέσαν
ἐλιές κομμάτια δέκα / ἡγου ποδάρια 10/ τὸ ὁποῖον χωράφιν τὸ ἔχειν παντοτινὸν
μὲ τὸν Γεώργη τὸν Βασαλάκη καὶ ἔχου καὶ ἀπὸ / τὶς ἄνωθεν δέκα ἐλιές τὶς πέντε
μὲ τὸν ἄνωθεν Βασαλάκη καὶ τὶς ἄλλες πέντε τὶς ἐλιές τὶς ἔχειν / μὲ τὸ Ντεμενεγάκη
τὸν Μπαυλόπουλη μισιάρικες καὶ ἀπὸ κεῖνες τὶς πέντε ἐλιές δώνει τῇ μία τῆς /
'Αγίας Θεοδοσίας ποῦναι στὶς Τρεῖς Ἐκκλησίες διὰ τὴ ψυχὴν του νὰ παίρνου τὸ
λάδι τῆς νὰ ἀφτῇ τὸν / καντήλι τῆς ἀγίας εἰς μνημόσυνον τῆς ψυχῆς του ἢ ὁποία
ἐλιά εἶναι ἐκείνη ποῦ εἶναι εἰς τὴν μπόρτα τῆς / Ἀθαλασίας. Λοιπὸν νὰ γροικοῦται
πάλι οἱ πέντε μὲ τὸν ἄνωθεν Ντεμενεγάκη μισιάρικες καὶ νὰ παίρ / νη ἡ ἀγία τὴν
ἐμισὴν νιτράδαν τῆς ἄνωθεν ἐλαίας τὸ ὁποῖον πρᾶμα τὸ ἀφήνῃ τῶν τριωνῶν / τοῦ
παιδίου μὲ τὶς ἐλιές ὡς ἄνωθεν ἡγου [[θε]] τοῦ Λαμπριανοῦ καὶ τοῦ Γεώργη καὶ
τοῦ Ἀντωνίου νὰ τῷ / χουν αὐτὰ τὰ τρία ἀδελφία μαζὶ νὰ μοιράζου τὴ νιτράδα ποῦ
θέλει τὶς ἐγγίξειν ἀπὸ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ἴσια πρὸς ἴσια κάθεν ἓνα μὲ τοῦτον νὰ δώ-
σουν τὰ αὐτὰ παιδιά δύο ρεάλια ποῦ / χρεωστεῖν τῆς κερά Κατερίνας τοῦ Φρουλᾶ
καὶ ἀπὸ τῇ νιτράδαν τὴν ἐφετινὴν νὰ μὴν ἔχην νὰ κά / μη ὁ Γεώργης μόνον τὰ ἄλλα
δύο παιδιά νὰ τὴν μπάrouν καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ ἐκεῖ νὰ μοιράζου ὡς ἄνωθεν. / Ἀκόμα
λέγειν πὼς ἔχειν ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι εἰς τὴν Ἀγία Θέκλη καὶ ἔχουν το μαζὶν μὲ
τὸν παπᾶ / Δημήτρη τὸν Κουρτελᾶ καὶ παίρνει ἡ Καλορείτισσαν ἀπὸ τὴ μέσην ἓνα
μίστατον κρασὶν καὶ ὁ ἀφέντης ὁ / μητροπολίτης ἀπὸ τὴ μέσην [[ὅλη καὶ αὐτὸς]]
τοῦ μισοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ πᾶσαν τέσσερα τὸ ἓνα καὶ τὸ / ἀποδέλοιπον τὸ μοιράζου

μὲ τὸν παπᾶ καὶ ἀφήνει το τοῦ μικροῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀντώνη καὶ ἂν ἀποθάνῃ / Ἀντώνης νὰ τὸ παίρνου τὰ ἄλλα δύο τοῦ ἀδελφία τὰ ἄνωθεν. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν δύο πάρτες / χωράφια στὸ Πολίχνι τὸ ἓνα εἶναι στὰ Λεύτερα καὶ τριτεύει το ὁ Ταξιάρχης καὶ ἡ ἄλλη πάρτη εἶναι / στὶς Ἀμμουδάρες καὶ τριτεύει τον ἡ ἀφεντία καὶ τὴν μάρτη ποῦναι στὰ Λεύτερα τὴν ἀφήνει τοῦ μικροῦ / τοῦ Ἀντώνη καὶ ἂν ἀποθάνῃ Ἀντώνης νὰ τὴν μπαίρνῃ ὁ Λαμπριανὸς καὶ τὴν ἄλλη μάρτην ποῦναι τῷ Ἀ / μμουδάρες νᾶναι τοῦ Γεώργην νὰ τὴν ἔχουν μὲ τὸ Βασαλάκη καὶ τὴ νιτράδαν τῶν ἄνωθεν πρᾶμά / των νὰ τὴν τρώγῃ ἡ γυναῖκα τοῦ ὥσποτε εἶναι τὰ παιδία ἀζάπικα καὶ ἂν μπαντρευτοῦ νὰ τὸς τὰ δώνῃ / ὡς ἄνωθεν. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν δύο βούδια μοναχικά του καὶ δύο ἀγελάδες μισιάρικες / καὶ ἀφήνει τα στὰ χέρια τῆς γυναῖκας του. Ἀκόμη καὶ ὅ,τι χρειασιδία τοῦ εὐρίσκονται καὶ μασαρίες / μέσαν καὶ ὄξων νὰ εἶναι τῆς γυναῖκας τοῦ νὰ τᾶχῃν καὶ νὰ τὰ κουμαντάρῃν καὶ ὅποιο παιδί λέγειν ἦθε / λε τὴν μπειράξῃν ἢ νὰ τὴν ἐσυχύσῃν νὰ ἔχῃ λέγειν τὴν κατάραν τοῦ καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴ δῇ. / Ὅθεν λέγειν πάλι πὼς τὴν μάρτην τὸ χωράφι ποῦναι στὶς Ἀμμουδάρες ποῦ λέγειν νᾶναι τοῦ Γεώργην / []φολαρησε / θέλει / νᾶναι τῆς θυγατέρας τοῦ τῆς Ἀντωνίνας καὶ ὅχι τοῦ Γεώργην καὶ ἔτῃ παρακαλεῖ τὸν ἀφέντη τὸν πρὲ Χουρσὴν / τὸ Γάτον νὰ εἶναι διὰ ἐπίτροπος τῶν μαιδιδίων τοῦ νὰ κουματάρῃν στὶς χρεῖες τὸς ἂν τὸς ἐλάχῃν τίποτις / σκάνταλο ἀπὸ κανεῖ / νὰ τὰ ντεφεντέρῃ / καὶ ὁ Θεὸς θέλει τοῦ τὰ πληρώνσῃν. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάρου εἰ ἔχῃν παρὰ / γγείλῃ τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἡ παροῦσαν τοῦ διαθήκη θέλει εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην / παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας. —

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

882

Ἀγοραπωλησία

φ. 466^v

/ Φ [495] 504

Ἐβγαλμένη ἀπὸ οἰκονόμο.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ Ἰουνίου 30/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστηνσαν [εἰς τὴν] / μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάρου ὁ πανευλαβέστατος ἀφέντης οἰκονόμος / κὺρ Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ ὁ μισὲρ Τζάνες Ρενγ-

